

rewizyjnych i t. p.) należy niezwłocznie komunikować tej władzy skarbowej, której wykaz został wysłany.

§ 14. Jeden egzemplarz wykazów, otrzymanych w myśl § 13 — urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych zatrzymują i na ich podstawie uskuteczniają wymiar podatku wojskowego w postaci dodatku do państwowego podatku dochodowego.

Drugie egzemplarze otrzymanych wykazów — urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych przesyłają gminom miejskim i wiejskim, celem uskutecznienia wymiaru zasadniczego podatku wojskowego.

Nakazy płatnicze na podatek wojskowy winny być rozesłane do dnia 15 października, przy czym podatek płatny jest do dnia 1 listopada każdego roku podatkowego. Dla tych zaś płatników, którym nakazy płatnicze doręczono po 15 października, termin płatności podatku wojskowego przypada w ciągu dni 30 po doręczeniu nakazu płatniczego.

§ 15. Zaległy podatek wojskowy podlega egzekucyjnemu ściągnięciu wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi, w sposób, przepisany dla podatków bezpośrednich.

Do ściągania zasadniczego podatku wojskowego powołane są gminy miejskie i wiejskie, natomiast do ściągania podatku wojskowego w postaci dodatku do państwowego podatku dochodowego — władze skarbowe.

§ 16. Do odwołań od wymiaru zasadniczego podatku wojskowego mają zastosowanie postanowienia art. 48 i 50 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych z tem, że uprawnienia Ministra Spraw Wewnętrznych, wynikające w art. 48 ustęp 4, lit. b) powyższej ustawy, przekazuje się wojewodom, przy współudziale z głosem stanowczym wydziałów wojewódzkich.

Odwołania od wymiaru podatku wojskowego w postaci dodatku do państwowego podatku dochodowego mogą być przez płatników wnoszone do właściwej izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych, który dokonał wymiaru w ciągu dni 30 od daty doręczenia nakazu płatniczego.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku wojskowego.

§ 17. Władze wymiarowe I instancji rozpatrują odwołania, w razie potrzeby sprawdzają konkretne zarzuty, przedstawione dowody i przeprowadzają uzupełniające dochodzenia, jak również usuwają wadliwości postępowania wymiarowego.

Gdy w odwołaniu zarzucono brak obowiązku podatkowego, wówczas stwierdzenie istnienia tego obowiązku przez władzę wymiarową I instancji winno nastąpić w porozumieniu z właściwą powiatową władzą administracji ogólnej, względnie z właściwym powiatowym komendantem uzupełnień, zależnie od tego, która z tych władz wykazała płatnika jako obowiązanego do opłacania podatku wojskowego.

Tak uzupełnione odwołanie z aktami wymiarowymi i wyjaśnieniami przedkłada się władze wymiarowej I instancji właściwym instancjom odwoławczym do decyzji.

Decyzja instancji odwoławczej jest ostateczna.

§ 18. Instancja odwoławcza może wydać orzeczenie również i na spóźnione odwołania, jeżeli przekroczenie terminu nastąpiło z ważnych powodów przez płatnika uzasadnionych.

Przeciw odmownemu załatwieniu z powodu przekroczenia terminu niema dalszego odwołania.

§ 19. Podwyższenie, niżenie lub uchylenie państwowego podatku dochodowego na skutek odwołania pociąga za sobą odpowiednie podwyższenie, niżenie względnie uchylenie z urzędu podatku wojskowego, pobieranego w postaci dodatku do państwowego podatku dochodowego.

§ 20. W stosunku do podatku wojskowego, pobieranego w postaci dodatku do państwowego podatku dochodowego, — Ministrowi Skarbu służy prawo darowania skutków prawnych, wynikających z przekroczenia terminów, zakreślonych w niniejszym rozporządzeniu, tudzież prawo rozkładania na raty i odroczenia płatności podatku oraz umarzania niepobranego, względnie niedobranego podatku, przypadającego do zapłaty w latach, poprzedzających rok podatkowy.

Takie same uprawnienia w stosunku do zasadniczego podatku wojskowego przysługują gminom miejskim i wiejskim, uprawnionym do poboru tego podatku.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem, że przepisy § 11 do 20 obowiązują od dnia 1 stycznia 1930 r.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

698.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 9 września 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu w sprawie gospodarki finansowej gmin wyznaniowych żydowskich.

Na podstawie art. 48 i 53 przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego, ogłoszonych w załączniku do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 52, poz. 500) oraz art. 118 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

I. Uchwalanie i zatwierdzanie budżetów.

§ 1. Uchwalony przez właściwe organa gminy wyznaniowej żydowskiej projekt budżetu wymaga zatwierdzenia przez władzę nadzorczą.

§ 2. Do zatwierdzania projektów budżetów zarówno gmin wielkich jak też mniejszych upoważnia się wojewódzką władzę administracji ogólnej. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może dla niektórych gmin zlecić zatwierdzenie budżetów powiatowej władzy administracji ogólnej, jako miejscowej władzy nadzorczej.

§ 3. Władza nadzorcza może przy zatwierdzeniu skreślać, zniżać lub podwyższać poszczególne pozycje projektu i zmieniać ich wysokość w ramach projektu. Władza nadzorcza może odmówić zatwierdzenia projektu budżetu, jeżeli uzna, że projekt nie odpowiada zadaniom ciążącym na gminie, a nie może być odpowiednio zmieniony.

§ 4. Organa gminy wyznaniowej żydowskiej właściwe do sporządzenia projektu budżetu wskazane są w art. 12 i 21 powołanych we wstępie przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich.

§ 5. W projektach budżetów wstawione być mogą tylko takie wydatki, które wynikają z zadań, należących w myśl art. 3 powołanych we wstępie przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich do zakresu działania tych gmin.

§ 6. Obowiązkiem zarządów gmin jest przesłać sporządzone projekty budżetów na następny rok kalendarzowy w terminie do 1 października każdego roku miejscowej władzy nadzorczej, która w ciągu dalszych 30 dni przedłoży je ze swoją opinią władzy właściwej do zatwierdzenia, o ile ich sama nie zatwierdza (§ 2).

II. Uchwalanie i zatwierdzanie składek i opłat.

§ 7. Postanowienia §§ 1 — 6 mają odpowiednie zastosowanie do uchwał w sprawie składek i opłat.

Pozatem stosują się do nich postanowienia §§ 8 — 11.

§ 8. Sporządzone przez właściwe organa gmin wyznaniowych żydowskich listy składek oraz uchwały w sprawie opłat winny być przedłożone władzy powołanej do zatwierdzenia jednocześnie z projektem budżetu.

§ 9. Taksy za ubój zatwierdzone przez władzę nadzorczą pozostają w mocy aż do ich zmiany. Zmiana taks przeprowadzona być musi w trybie ustalonym dla ich zatwierdzenia (§ 7).

§ 10. Władza nadzorcza nie zatwierdzi taks za ubój rytualny, o ileby one przekraczały następujące normy:

za ubój wołu lub krowy	8 zł.
" " cielęcina, owcy, barana	3 "
" " indyka	1 " 40 gr.
" " gęsi	1 "
" " kaczki	50 "
" " kury	40 "
" " kurczęcia	20 "
" " gołębia	10 "

Naczelna władza nadzorcza może w drodze wyjątku sama lub na wniosek wojewódzkiej władzy

administracji ogólnej zatwierdzić taksy przekraczające powyższe normy.

§ 11. Opłaty za miejsca na cmentarzu i pomnikowe, nie uzyskają zatwierdzenia, o ile wysokość ich będzie przekraczała następujące granice:

a) w gminach mniejszych:

1) taksy za miejsce na cmentarzu od 10 do 500 złotych,

2) taksy pomnikowe od 10 do 1000 złotych;

b) w gminach wielkich:

1) taksy za miejsce na cmentarzu od 10 do 1000 złotych,

2) taksy zaś pomnikowe od 10 do 10000 zł.

Na cmentarzach wszystkich gmin musi dla ludności ubogiej być wydzielona oddzielna wystarczająca strefa, w której taksa za miejsce i najskromniejszy kamień nagrobny wynosić będzie najwyżej 10 złotych.

III. Sposób poboru składek i opłat.

§ 12. Składka i wszelkie opłaty mogą być pobierane jedynie na podstawie zatwierdzonych przez właściwą władzę nadzorczą (§ 2) uchwał powołanego do ich uchwalenia organu gminy wyznaniowej żydowskiej (§ 4).

Na pokrycie bieżących wydatków gmin na utrzymanie zwykłych stałych instytucji wyznaniowych oraz na wypłatę uposażeń jej duchownych funkcjonariuszy wyznaniowych i administracyjnych, na których pokrycie inne dochody gminy nie wystarczają, mogą taksy i opłaty być pobierane przed wzięciem uchwał co do ich poboru na następny rok względnie przed zatwierdzeniem tych uchwał przez władzę nadzorczą, jednak jedynie w wysokości zatwierdzonej w roku poprzednim.

§ 13. Do zatwierdzenia przez właściwą władzę uchwał w przedmiocie poboru składek i opłat jest konieczne, aby uchwały te odpowiadały warunkom określonym w §§ 14 — 32.

§ 14. Gminy mogą pociągać do opłacania składek w granicach art. 48 ustęp 1 cytowanych przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich tylko pełnoletnich członków obojga płci danej gminy, o ile w dniu uchwalenia składki mieszkali w jej terytorjalnym obrębie co najmniej od roku, a mianowicie:

- 1) głowy rodzin, płci męskiej lub żeńskiej,
- 2) pełnoletnie dzieci obojga płci, bądź mieszkający przy swych rodzicach bądź też mieszkający osobno, o ile zarobkują już samodzielnie lub posiadają własny majątek,
- 3) mężczyźni nieżonaci, kobiety niezamężne, bezdzietni wdowcy i bezdzietne wdowy.

O ile osoby wyżej wymienione w obrębie danej gminy wyznaniowej nie mieszkają, lecz uprawiają w jej obrębie rzemiosło, handel lub przemysł, albo posiadają majątek nieruchomy bądź tytułem własności bądź współwłasności, podlegają one opodatkowaniu w odnośnych gminach z tych tytułów. Opodatkowanie to uwalnia ich od opodatkowania z tegoż tytułu w gminie miejsca zamieszkania.

Obowiązkowi opłacania składki podlegają jedynie osoby fizyczne.

§ 15. Ustalenie ogólnej sumy dochodu, która musi być osiągnięta w drodze składek i w zależności od tego zasadniczych norm składek, należy w gminach wielkich do kompetencji rady gminy, w gminach mniejszych do kompetencji zarządu gminy (§§ 4 i 7).

§ 16. Podstawę obliczenia składki dla poszczególnych płatników stanowią:

- 1) dla osób, posiadających przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe, względnie wykonujących zajęcie przemysłowe — podatek przemysłowy, pobierany w formie świadectwa przemysłowego;
- 2) dla osób, posiadających nieruchomości — państwowy podatek od nieruchomości, względnie państwowy podatek gruntowy bez oddzielnego dodatku i degresji;
- 3) dla osób, wykonujących samodzielne zajęcie zawodowe — państwowy podatek dochodowy;
- 4) dla osób, osiągających dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — podatek dochodowy od uposażeń służbowych (Dział II ustawy o państwowym podatku dochodowym), obliczony w stosunku rocznym.

Podstawę obliczenia stanowi wymiar wyżej wspomnianych podatków za rok poprzedzający rok poboru składek.

§ 17. Wysokość składki nie może przewyższać rocznie 10% podstawy obliczenia, z tem jednak zastrzeżeniem, że składka najniższa nie powinna wynosić mniej, niż 5 zł. Wszelkie zmiany w wymiarze podatków, stanowiących podstawę obliczenia składek, mają zastosowanie do tych składek.

§ 18. Dla osób, które żadnego z wymienionych w § 16 podatków nie opłacają, a podlegają obowiązkowi uiszczenia składki — składka nie może wynosić mniej, niż 5 zł — ani też więcej niż 20 zł rocznie.

Wolne od opłacania składki są jedynie te osoby, których ubóstwo jest bezwzględnie stwierdzone lub które stale korzystają z dobroczynności publicznej oraz rabini i podrabini. Członkowie zarządów gmin opłacają składki na zasadach ogólnych.

§ 19. Wymiaru składek dla osób, opłacających podatki, dokonywuje zarząd gminy na podstawie ich zeznań co do wymierzonych im podatków; w miarę potrzeby mogą się zarządy gmin zwracać do państwowych władz skarbowych o dane co do podatków państwowych wymierzonych płatnikom składki. Wymiaru składek dla osób, które żadnego z wymienionych w § 16 podatków nie opłacają, dokonywuje zarząd gminy na podstawie postanowień §§ 21 — 23.

§ 20. System wymiaru składek, ustalony w §§ 16 — 19, wprowadzony będzie w życie z dniem 1 stycznia 1933 r. Do tego czasu wymiar składek dokonywany będzie w myśl postanowień §§ 21—23.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu odroczyć dla poszczególnych gmin wyznaniowych żydowskich termin, wymieniony w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu.

§ 21. Wymiaru składki t. zw. systemem szacunkowym dokonywuje się w ten sposób, iż przy wymiarze brane są pod uwagę:

- a) z jednej strony dochody płatnika z rzemiosła, przemysłu, handlu lub innych źródeł zarobkowania w obrębie danej gminy względnie z posiadanego w tej gminie majątku nieruchomego,
- b) z drugiej strony, stan i obowiązki rodzinne i dotychczasowa ofiarność płatnika dla gminy w formie ofiar i datków na jej cele lub osobistej ofiarnej pracy dla gminy albo też jej instytucji.

§ 22. Rozkład składki winien być równomierny; do składki więc winni być pociągani wszyscy członkowie gminy, do płacenia składki obowiązani, z wyjątkiem jedynie tych osób, których ubóstwo jest bezwzględnie stwierdzone lub które stale korzystają z dobroczynności publicznej oraz rabinów i podrabinów.

Członkowie zarządów gmin opłacają składki na zasadach ogólnych.

Składka najniższa nie powinna wynosić mniej niż 5 złotych rocznie.

§ 23. Wymiar składki dokonywany jest przez zarząd gminy, który w razie potrzeby może zgodnie z art. 11 powołanych we wstępie przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich w tym celu utworzyć komisję z członków gminy t. j. przedstawicieli różnych zawodów, gałęzi handlu, przemysłu i t. p.; komisja taka ma jedynie głos doradczy. Liczbę i skład (podług zawodów) członków komisji ustala w gminach mniejszych zarząd, zaś w gminach wielkich rada gminy na wniosek zarządu. Obrady i uchwały komisji są poufne; uchwały zapadają zwykłą większością głosów przy obecności więcej niż połowy wszystkich członków komisji. Obradom przewodniczy przewodniczący, wybrany przez komisję z jej łona. Posiedzenie komisji zwołuje przewodniczący zarządu. Członkowie zarządu i rady gminy nie mogą być równocześnie członkami komisji.

§ 24. O dokonany wymiarze składki zawiadamia zarząd gminy płatnika zapomocą pisemnego nakazu płatniczego. Nakaz powinien zawierać powołanie się na podstawę prawną, datę, podpis, wskazywać sumę, podlegającą zapłaceniu oraz miejsce i termin zapłaty i zawierać pouczenie o możliwości wniesienia zażalenia i o tem, że to ostatnie nie ma mocy wstrzymującej, oraz, że, w razie nieuiszczenia składki dobrowolnie w terminie 30-dniowym w kasie gminy wyznaniowej żydowskiej, zostanie ona ściągnięta w drodze egzekucji z doliczeniem kary za zwłokę i kosztów egzekucyjnych. Przeciwno temu wymiarowi może płatnik w ciągu dni 14 od daty doręczenia wezwania wnieść zażalenie za pośrednictwem zarządu gminy do powiatowej wła-

dzy administracji ogólnej, która je rozstrzyga w normalnym toku instancji.

Zarząd gminy może jednak wskutek zażalenia sam zmienić wymiar składki.

W razie uwzględnienia zażalenia, winien zarząd gminy w ciągu dni 14 od daty doręczenia odnośnej decyzji zwrócić płatnikowi pobraną niesłusznie składkę, w przeciwnym zaś razie zawiadomić płatnika pisemnie o nieuwzględnieniu zażalenia.

§ 25. Celem zapobieżenia pomyłkom przy wymiarze składki winny zarządy gmin co roku uzupełniać, sprawdzać i poprawiać listy składek, zarówno co do liczby opodatkowanych jak i co do zmian majątkowych, jakie w międzyczasie u członków gminy zaszły.

§ 26. Zarząd gminy może składkę roczną rozłożyć na raty półroczne lub, gdy chodzi o większe sumy, nawet na raty kwartalne.

§ 27. Wszelkie wpływy z uboju rytualnego (zarówno za ubój bydła jak i drobiu) mają być wnoszone wyłącznie do kasy gminy wyznaniowej żydowskiej.

Wszelkie wpływy z uboju podobnie jak i wszelkie pobory dla rzezaków i innych funkcjonariuszy, mających związek z ubojem, winny być preliminowane w budżecie gminy.

O ile w pewnych miejscowościach w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia gmina wyznaniowa nie przejęła jeszcze uboju rytualnego, przejęcie to może, aż do czasu wydania przepisów z art. 41 i 45 powołanych we wstępie przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich, nastąpić tylko przy równoczesnym ustaleniu warunków pracy i płacy osób wymienionych w tychże artykułach. Odnośne uchwały gmin oraz wspomniane warunki wymagają w każdym poszczególnym wypadku zatwierdzenia przez właściwą władzę nadzorczą.

§ 28. Ubój może być dokonywany tylko na zasadzie taks w właściwy sposób (§ 7) ustanowionych. Pobieranie przez zarządy gmin taks wyższych od zatwierdzonych jest wzbronione, jak również dokonywanie przez rzezaków uboju poza nadzorem gminy. Wzbronione też jest pobieranie na rzecz gmin wyznaniowych żydowskich poza taksą za ubój, stanowiącą tylko wynagrodzenie za czynność uboju oraz za rytualne zbadanie (t. zw. koszerowanie), innych opłat od wagi mięsa. Pobór taks ma być tak uregulowany, aby nie obciążał mięsa sprzedawanego ludności nieżydowskiej.

§ 29. Wydzierżawienie przez zarządy gmin dochodów z rzezi nie jest dozwolone.

§ 30. Opłaty przewidziane w § 11 pobiera gmina wyznaniowa żydowska, stosując odpowiednio postanowienia §§ 24 i 26 z tą zmianą, że oznaczony przez zarząd gminy indywidualny wymiar opłat jest ostateczny.

IV. Ściąganie zaległych składek i opłat.

§ 31. Zaległe składki i opłaty w razie nieuiszczenia ich w terminach, wskazanych w nakazach płatniczych, będą ściągane na polecenie miejscowej władzy nadzorczej w trybie przymusowym na pod-

stawie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342).

§ 32. Ściągnięte przez siebie sumy wpłaca organ egzekucyjny zarządowi gminy wyznaniowej żydowskiej przy dołączeniu wykazu, zawierającego imię i nazwisko płatnika, miejsce zamieszkania, tytuł i wysokość sumy wpłaconej oraz rok za jaki składka wpłynęła.

V. Środki prawne od decyzji władz w sprawie zatwierdzenia uchwał gmin wyznaniowych żydowskich co do gospodarki finansowej.

§ 33. Przeciw decyzji władzy zatwierdzającej przysługuje w gminach mniejszych zarządowi gminy, w gminach wielkich radzie i zarządowi gminy wyznaniowej prawo wniesienia w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji odwołania do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego względnie do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej (§ 2). Decyzja tych władz jest ostateczna.

VI. Postanowienia końcowe.

§ 34. Jeżeli któryś z organów zarządu gminy albo nie wykonywa, albo wykonywa niepełnie, albo nie w należyтым czasie obowiązki, do których wykonywania jest on powołany w myśl obowiązujących przepisów, może wojewódzka władza administracji ogólnej wydać decyzję stwierdzającą powyższe okoliczności i nakazującą wykonanie odnośnych czynności w określonym terminie. W razie niezastosowania się organu gminy do tej decyzji mogą przez wspomnianą władzę być zastosowane właściwe środki przymusowe, przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342), bądź też mogą być przedsięwzięte przez władzę nadzorczą w zastępstwie odnośnego organu gminy i na koszt gminy czynności, zmierzające do wykonania zaniedbanych przez gminę wyznaniową żydowską obowiązków.

§ 35. Właściwy organ gminy wyznaniowej żydowskiej może w razie potrzeby uchylać w ciągu roku dodatkowe budżety i listy składek, do których stosują się analogicznie (poza ustalonym w § 6 terminem) postanowienia §§ 1 — 7.

§ 36. W tych wypadkach, w których w myśl niniejszego rozporządzenia decyzje wydawane są w I instancji przez powiatową władzę administracji ogólnej, władzą odwoławczą jest wojewódzka władza administracji ogólnej. W tych zaś wypadkach, w których decyzje wydawane są w I instancji przez wojewódzką władzę administracji ogólnej (Komisarza Rządu m. st. Warszawy), władzą odwoławczą jest naczelna władza nadzorcza.

§ 37. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*